

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ที่ได้จากการศึกษาพฤติกรรมการแปลและลักษณะการเทียบเคียงด้านความหมายในการแปลบทเพลงสากลยอदनียมภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์บทเพลงภาษาอังกฤษกับบทแปลฉบับภาษาไทยระหว่างผู้แปล 6 กลุ่ม ใน 4 เรื่อง คือ กลวิธีการแปล, ลักษณะการเทียบเคียงความหมายในระดับคำ, ระดับสำนวนภาษาภาพพจน์ และระดับประโยค และผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถสรุปและอภิปรายผล ตามลำดับต่อไปนี้

กลวิธีการแปลบทเพลงภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของผู้แปล 6 กลุ่ม

ผลการศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการแปลบทเพลงสากลยอदनียมภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยระหว่างผู้แปลจำนวน 6 กลุ่ม ตามเกณฑ์การวิเคราะห์ สรุปได้ดังนี้

1. กลวิธีการแปลทั้ง 5 ประเภท ได้แก่ กลวิธีการแปลแบบตรงตัว แบบเอาความแบบละความ แบบเพิ่มความ และแบบผสม เป็นกลวิธีที่ผู้แปลทั้ง 6 กลุ่มใช้ในการแปลเพลงสากลยอदनียมภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย แต่ใช้ในปริมาณที่ต่างกัน
2. กลวิธีการแปลที่ผู้แปลใช้มากที่สุดในการแปลบทเพลงสากลยอदनียมภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยมี 2 ประเภท คือ
 - 2.1 กลวิธีการแปลแบบตรงตัว เป็นกลวิธีการแปลที่มีผู้แปลจำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ วาริน รุ่งจตุรภัทร ไมเคิลและวิเวียน นันทพล ใช้มากที่สุด
 - 2.2 กลวิธีการแปลแบบเอาความ เป็นกลวิธีการแปลที่ผู้แปลจำนวนอีก 3 กลุ่ม ได้แก่ สมรรัตน์และคณะ หนึ่งเดียว ลลิตาและคณะ ใช้มากที่สุด
3. กลวิธีการแปลที่ผู้แปลส่วนใหญ่ใช้ค่อนข้างน้อย ถึงน้อยที่สุด ได้แก่ แบบละความแบบเพิ่มความ และ แบบผสม

สรุปได้ว่า ผู้แปลทั้ง 6 กลุ่ม ใช้กลวิธีการแปล 2 วิธีหลัก คือ กลวิธีการแปลแบบตรงตัว และ แบบเอาความ นอกเหนือจากนั้นจะใช้ผสมผสานหลากหลายวิธีเข้าด้วยกัน

ผลการศึกษาจึงสอดคล้องกับหลักการแปลข้อเขียนเชิงวรรณกรรมของกรมวิชาการ (2540, หน้า 71) และเชวง จันทะเรตต์ (2528, หน้า 206) กล่าวคือ การแปลข้อเขียนเชิงวรรณกรรม 3 วิธี ได้แก่ การแปลแบบตรงตัว ซึ่งเป็นการแปลโดยพยายามคงความหมาย ท่วงทำนอง รูปแบบ

และโครงสร้างของต้นฉบับไว้ให้มากที่สุด มุ่งความถูกต้องครบถ้วนของต้นฉบับเป็นสำคัญ ผู้แปลในกลุ่มศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีนี้เป็นวิธีหลัก ดังจะสังเกตได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับ : You'd better let somebody love you. (เพลง *Desperado* บรรทัดที่ 24)

บทแปลโดยไม่เคลและวิเวียน : เธอน่าจะยอมให้ใครสักคนได้รักเธอนะ

วิธีที่สองหรือการแปลแบบเอาความซึ่งเป็นการแปลที่ไม่ได้มุ่งรักษาโครงสร้างความหมาย ท่วงทำนอง หรือรูปแบบ ของต้นฉบับอย่างเคร่งครัด มีการโยกย้าย ขยายความ ตัดทอน หรือเปลี่ยนแปลงรูปคำ หรือข้อความทางด้านไวยากรณ์ มุ่งสื่อความได้ตรงกับต้นฉบับเป็นหลัก ผู้แปลส่วนใหญ่ใช้วิธีนี้เป็นวิธีหลักเช่นกัน ตัวอย่างเช่น

ต้นฉบับ : Once there were green fields kissed by the sun.

(เพลง *Green Fields* บรรทัดที่ 1)

บทแปลโดยสมรรัตน์และคณะ : ครั้งหนึ่งเคยมีทุ่งหญ้าเขียวขจีมีแสงแดดลูบไล้

ส่วนวิธีที่สามคือ การผสมผสานสองวิธีแรกเข้าด้วยกัน หรือการแปลกึ่งตรงตัวกึ่งเอาความ ผู้แปลทั้ง 6 กลุ่ม ใช้วิธีนี้น้อยมาก ตัวอย่างเช่น

ต้นฉบับ : While we're on our way to there, why not share?

(เพลง *He Ain't Heavy, He's My Brother* บรรทัดที่ 10)

บทแปลโดยหนึ่งเดียว : ขณะที่เรากำลังไปเคียงกัน ทำไมไม่มีการแบ่งเบา

วิธีการดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้แปลสามารถเลือกใช้วิธีใดก็ได้ตามความถนัดของผู้แปล โดยคำนึงถึงการถ่ายทอดความหมายได้เทียบเท่าต้นฉบับมากที่สุดเป็นสำคัญ

ลักษณะการเทียบเคียงความหมายในระดับคำ

ผลการศึกษาวเคราะห์ลักษณะการเทียบเคียงความหมายจากการแปลบทเพลงภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในระดับคำคุณศัพท์ 3 ประเภท ได้แก่ descriptive adjective, noun adjunct และ participle และคำวิเศษณ์ 2 ประเภท ได้แก่ adverb of manner และ adverb of frequency ระหว่างผู้แปลจำนวน 6 กลุ่ม ได้แก่ สมรรัตน์และคณะ นันทพล ไม่เคลและวิเวียน หนึ่งเดียว ลลิตาและคณะ วาริน รุ่งจตุรภัทร โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ 3 วิธี คือ การแปลโดยใช้ความหมายโดยตรง การแปลโดยใช้ความหมายนัยประหวัด และการละไม่แปล นำมาสรุปและอภิปรายผลแยกตามประเภทคำได้ดังต่อไปนี้

1. การแปลคำคุณศัพท์ 3 ประเภท คือ

1.1 ประเภท descriptive adjective จากจำนวนผู้แปลทั้งหมด 5 กลุ่ม พบว่าผู้แปลทั้งหมด 5 กลุ่ม คือ นันทพล ลลิตาและคณะ สมรรัตน์และคณะ หนึ่งเดียว ไม่เคลและวิเวียน

ใช้การแปลด้วยความหมายนัยตรงมากกว่า วิธีอื่น ๆ ได้แก่ การแปลด้วยความหมายนัยประหวัด และ ละไม่แปล

1.2 ประเภท noun adjunct จากจำนวนผู้แปลทั้งหมด 4 กลุ่ม พบว่า ผู้แปลจำนวน 4 กลุ่ม คือ นันทพล ลลิตาและคณะ สมรรัตน์และคณะ หนึ่งเดียว ใช้การแปลด้วยความหมายนัยตรง มากกว่า การแปลด้วยความหมายนัยประหวัด และ ละไม่แปล

1.3 ประเภท participle จากจำนวนผู้แปลทั้งหมด 6 กลุ่ม พบว่า ผู้แปลจำนวนทั้งหมด 6 กลุ่ม คือ วาริน รุ่งจตุรภัทร ไมเคิลและวิเวียน นันทพล ลลิตาและคณะ สมรรัตน์และคณะ หนึ่งเดียว ใช้การแปลด้วยความหมายนัยตรง มากกว่า วิธีอื่น ๆ ได้แก่ การแปลด้วยความหมายนัยประหวัด และ ละไม่แปล

2. การแปลคำวิเศษณ์ 2 ประเภท คือ

2.1 ประเภท adverb of Manner จากจำนวนผู้แปลทั้งหมด 6 กลุ่ม พบว่า ผู้แปลจำนวนทั้งหมด 6 กลุ่ม คือ นันทพล ลลิตาและคณะ สมรรัตน์และคณะ วาริน รุ่งจตุรภัทร ไมเคิลและวิเวียน หนึ่งเดียว ใช้การแปลด้วยความหมายนัยตรง มากกว่า วิธีอื่น ๆ ได้แก่ การแปลด้วยความหมายนัยประหวัด และ ละไม่แปล

2.2 ประเภท adverb of frequency จากจำนวนผู้แปลทั้งหมด 6 กลุ่ม พบว่า ผู้แปลจำนวน 5 กลุ่ม คือ นันทพล ลลิตาและคณะ สมรรัตน์และคณะ ไมเคิลและวิเวียน วาริน รุ่งจตุรภัทร ใช้การแปลด้วยความหมายนัยตรงทั้งหมด ขณะที่ ผู้แปล จำนวน 1 กลุ่ม คือ หนึ่งเดียว ละไม่แปลคำประเภทนี้

จากผลการศึกษานำมาอภิปรายได้ว่า ในการเทียบเคียงความหมายในระดับคำทั้งประเภท คำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ ผู้แปลส่วนใหญ่เลือกใช้การแปลด้วยความหมายนัยตรงมากกว่าการแปลด้วยความหมายนัยประหวัดและละไม่แปล

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ลักษณะการเทียบเคียงความหมายในระดับคำยังคงยึดแนวทางการเทียบเคียงความหมายในระดับคำของ ปรียา อุนรัตน์ (2531, หน้า 10-19), สัญจิ สายบัว (2533, หน้า 82-83) และประเทือง ทินรัตน์ (2543, หน้า 13) กล่าวคือ นักแปลต้องวิเคราะห์ความหมายของคำนั้น ๆ ก่อนว่ามีความหมายนัยตรงหรือความหมายนัยประหวัด ซึ่งจะขึ้นอยู่กับบริบทที่มีการนำคำ ๆ นั้นไปใช้ วิธีการแปลในระดับคำ โดยเฉพาะคำขยายประเภท คำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ นิยมใช้การแปลตรงตัวหรือการแปลโดยใช้ความหมายนัยตรงเป็นวิธีหลัก ในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้แปลในกลุ่มที่ศึกษาส่วนใหญ่เลือกใช้วิธีนี้มากที่สุด เช่น สมรรัตน์และคณะ แปลความหมายของคำคุณศัพท์ *new* ด้วยความหมายนัยตรงคือ *ใหม่* หรือ วาริน รุ่งจตุรภัทร

ที่แปลความหมายของคำวิเศษณ์ *softly* ด้วยความหมายนับตรงคือ *บางเบา* เป็นต้น และวิธีที่สองคือการแปลโดยใช้ความหมายนัยประหวัด ซึ่งเป็นความหมายแฝง หรือความหมายที่ไม่ตรงตามพจนานุกรม เป็นการให้ความหมายของคำโดยมีอารมณ์ จินตนาการ หรือประสบการณ์เดิมประกอบเข้าไปด้วย วิธีนี้ผู้แปลส่วนใหญ่นำมาใช้น้อยกว่าวิธีแรก เช่น หนึ่งเดียว แปลความหมายคำคุณศัพท์ *ragged* โดยใช้ความหมายนัยประหวัดเพื่อให้เหมาะกับบริบท “ยากไร้” หรือ สมรรตน์และคณะ ถ่ายทอดความหมายของคำคุณศัพท์ *everlasting* โดยใช้ความหมายนัยประหวัดที่เข้ากับบริบทว่า “แท้” ส่วนในกรณีที่ว่า “นั่น” นั้นไม่มีความหมายสำคัญและไม่ทำให้เสียความของต้นฉบับ หรือเป็นคำที่ใช้พูดซ้ำให้ผู้แปลละไม่แปลคำนั้น วิธีนี้ผู้แปลในกลุ่มศึกษาได้นำมาใช้ แต่เป็นจำนวนน้อยมาก เช่น การละไม่แปลคำคุณศัพท์ *linen* ของลลิตาและคณะ จากข้อความ บทแปลที่ว่า “จับเอาสายลมอ่อนและความเยือกเย็นของเหมันต์ฤดู ใส่สีสันทนดินแดนที่ปกคลุมด้วยหิมะ (ต้นฉบับ : Catch the breeze and the winter chills in colours on the snowy *linen* land) เนื่องจากคำว่า *linen* มีความหมายว่า “แผ่น, ผ้าปูพื้นใหญ่” ซึ่งในที่นี้หมายถึง *land* (ผืนแผ่นดิน, ดินแดน) จึงไม่จำเป็นต้องแปล จากวิธีการดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นแนวทางหนึ่งให้ผู้สนใจแปลเพลงภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย นำไปใช้ในการเทียบเคียงความหมายในระดับคำประเภทคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ อย่างไรก็ตามในการเทียบเคียงความหมายในระดับคำ สิ่งที่ผู้แปลต้องคำนึงถึงก็คือ การถ่ายทอดความหมายได้ถูกต้องเป็นสำคัญ

ลักษณะการเทียบเคียงความหมายในระดับสำนวนภาษาภาพพจน์

ผลการวิเคราะห์ลักษณะการเทียบเคียงความหมายในระดับสำนวนภาษาภาพพจน์จำนวน 4 ประเภท ได้แก่ อุปมาอุปไมย อุปลักษณ์ ประเภทใช้สัญลักษณ์ และ บุคลาธิษฐาน จากบทแปลของผู้แปล 6 กลุ่ม คือ สมรรตน์และคณะ หนึ่งเดียว นันทพล ไมเคิลและวิเวียน วาริน รุ่งจตุรภัทร และ ลลิตาและคณะ โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ 2 วิธี คือ วิธี ก การแปลโดยใช้สำนวนเดิมตามภาษาอังกฤษ และ วิธี ข การแปลโดยการตีความและปรับสำนวนใหม่หรือใช้สำนวนไทย นำมาสรุปและอภิปรายผลแยกตามประเภทสำนวนภาษาภาพพจน์ได้ดังนี้

1. สำนวนภาษาภาพพจน์ประเภทอุปมาอุปไมย ผู้แปลจำนวนทั้งหมด 6 กลุ่ม คือ ไมเคิลและวิเวียน วาริน รุ่งจตุรภัทร หนึ่งเดียว ลลิตาและคณะ สมรรตน์และคณะ นันทพล ใช้วิธี ก การแปลโดยใช้สำนวนเดิมตามภาษาอังกฤษ มากกว่า วิธี ข การแปลโดยการตีความและปรับสำนวนใหม่หรือใช้สำนวนไทย

2. จำนวนภาษาภาพพจน์ประเภทอุปลักษณ์ ผู้แปลทั้ง 6 กลุ่ม คือ ไมเคิลและวิเวียน วาริน รุ่งจตุรภัทร หนึ่งเดียว ลลิตาและคณะ สมรรัตน์และคณะ นันทพล ใช้วิธี ก การแปลโดยใช้จำนวนเดิมตามภาษาอังกฤษ เพียงวิธีเดียว

3. จำนวนภาษาภาพพจน์ประเภทใช้สัญลักษณ์ ผู้แปลจำนวนทั้งหมด 6 กลุ่ม คือ ลลิตาและคณะ วาริน รุ่งจตุรภัทร นันทพล ไมเคิลและวิเวียน สมรรัตน์และคณะ หนึ่งเดียว ใช้วิธี ก การแปลโดยใช้จำนวนเดิมตามภาษาอังกฤษ มากกว่า วิธี ข การแปลโดยการตีความและปรับจำนวนใหม่หรือใช้จำนวนไทย

4. จำนวนภาษาภาพพจน์ประเภทบุคลาธิษฐาน ผู้แปลจำนวนทั้งหมด 6 กลุ่ม คือ วาริน รุ่งจตุรภัทร นันทพล หนึ่งเดียว ไมเคิลและวิเวียน ลลิตาและคณะ สมรรัตน์และคณะ ใช้วิธี ก การแปลโดยใช้จำนวนเดิมตามภาษาอังกฤษ มากกว่า วิธี ข การแปลโดยการตีความและปรับจำนวนใหม่หรือใช้จำนวนไทย

สรุปได้ว่า ในการเทียบเคียงความหมายระดับจำนวนภาษาภาพพจน์ประเภท อุปมาอุปไมย อุปลักษณ์ ประเภทใช้สัญลักษณ์ และ บุคลาธิษฐาน ผู้แปลทั้ง 6 กลุ่ม คือ สมรรัตน์และคณะ หนึ่งเดียว นันทพล ไมเคิลและวิเวียน วาริน รุ่งจตุรภัทร และ ลลิตาและคณะ ใช้วิธีการแปลโดยใช้จำนวนเดิมตามภาษาอังกฤษมากกว่าการแปลโดยการตีความและปรับจำนวนใหม่หรือใช้จำนวนไทย

ผลการศึกษาจึงสอดคล้องกับหลักการแปลจำนวนภาษาภาพพจน์ของสัจฉี สายบัว (2533, หน้า 117-119) กล่าวคือ การแปลจำนวนภาษาภาพพจน์ให้ได้หลายรูปแบบ ผู้แปลควรเลือกแบบที่จะสื่อความหมายของต้นฉบับได้ดีที่สุด เช่น การแปลแบบตรงตัวหรือการแปลที่ใช้คำที่มีความหมายอ้างอิงตรงกับที่ใช้ในต้นฉบับ ซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดและผู้แปลในกลุ่มที่ศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีนี้มากที่สุด ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างการแปลจำนวนประเภทอุปมาอุปไมย ต่อไปนี้

ต้นฉบับ : Like a river flows surely to the sea, Darling, so it goes.

(เพลง I Can't Help falling In Love With You)

บทแปลโดยวาริน รุ่งจตุรภัทร : เหมือนแม่น้ำไหลลงสู่ทะเลแน่แท้ ที่รัก ฉะนั้นมันก็ดำเนินไป

บทแปลโดยไมเคิลและวิเวียน : มันเหมือนสายน้ำที่ไหลรินสู่ท้องทะเล ที่รัก, มันจะเป็นเช่นนั้น

อธิบาย : ผู้แปล แปลจำนวนเปรียบเทียบตรงตามจำนวนภาษาอังกฤษ

การแปลอีกรูปแบบหนึ่งที่มีการนำมาใช้ในการแปลจำนวนภาษาภาพพจน์คือ การแปลโดยการตีความและปรับจำนวนใหม่หรือใช้จำนวนไทย ซึ่งผู้แปลต้องตีความหมายเปรียบเทียบ

แล้วปรับสำนวนให้เข้ากับภาษาฉบับแปล หรือใช้สำนวนในภาษาฉบับแปลที่ชี้แทนความหมายเดียวกัน วิธีนี้ผู้แปลในกลุ่มศึกษาได้นำมาใช้ แต่มีจำนวนน้อยมาก ดังเช่น ตัวอย่างการแปลสำนวนประเภทใช้สัญลักษณ์ ต่อไปนี้

ต้นฉบับ : So cast your seasons to wind (เพลง *We're All ALone*)

บทแปลโดยไม่เคิลและวิเวียน : ดังนั้นก็ปลดปล่อยวันเวลาไปกับสายลมเถิด

บทแปลโดยหนึ่งเดียว : ฉะนั้นปล่อยกาลเวลาทั้งหลายไปกับสายลมเถิด

คำอธิบาย : คำ "seasons" เป็นสัญลักษณ์แทน "time (เวลา)" ผู้แปลได้ใช้ความหมายนัยประหวัดของคำนั้นว่า "วันเวลา" และ "กาลเวลา"

ดังนั้นลักษณะการเทียบเคียงความหมายในระดับสำนวนภาษาภาพพจน์ด้วยการแปลโดยใช้สำนวนเดิมตามภาษาอังกฤษ หรือการแปลแบบตรงตัว จึงเป็นวิธีการที่ผู้แปลในกลุ่มศึกษาส่วนใหญ่ใช้มากที่สุด ผู้สนใจสามารถนำวิธีการแปลทั้งสองวิธีไปใช้ในการแปลบทเพลงสากลยอดนิยมภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยอื่นๆ ได้ ตามความถนัดของตน โดยต้องคำนึงถึงการสื่อความหมายได้ดีที่สุดเป็นสำคัญ

ลักษณะการเทียบเคียงความหมายในระดับประโยคกรรมวาจก

ผลการวิเคราะห์ลักษณะการเทียบเคียงความหมายในการแปลบทเพลงภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในระดับโครงสร้างกรรมวาจกที่นำมาศึกษาจำนวน 20 ประโยค จากบทแปลของผู้แปล 6 กลุ่ม คือ สมรรัตน์และคณะ หนึ่งเดียว นันทพล ไมเคิลและวิเวียน วาริน รุ่งจตุรภัทร และ ลลิตาและคณะ โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ 2 วิธี คือ วิธีที่ 1 การแปล โดยรักษาสภาพโครงสร้างกรรมวาจกในภาษาอังกฤษ และ วิธีที่ 2 การแปลโดยปรับโครงสร้างกรรมวาจกในภาษาอังกฤษเป็นกรรตุวาจกในภาษาไทย นำมาสรุปและอภิปรายผล ได้ดังนี้

ผู้แปลจำนวน 5 ใน 6 กลุ่ม ได้แก่ สมรรัตน์และคณะ หนึ่งเดียว นันทพล ไมเคิลและวิเวียน และ วาริน รุ่งจตุรภัทร เทียบเคียงความหมายในการแปลบทเพลงภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในระดับประโยคกรรมวาจกโดยใช้วิธีการแปลโดยเปลี่ยนโครงสร้างกรรมวาจกในภาษาอังกฤษเป็นกรรตุวาจกในภาษาไทย มากกว่า วิธีการแปลโดยรักษาสภาพโครงสร้างกรรมวาจกในภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาดังกล่าวจึงสอดคล้องกับหลักการแปลโครงสร้างกรรมวาจกในภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของสิทธา พินิจภูวดล (2543, หน้า 177-178) กล่าวคือ ในกรณีที่ภาษาอังกฤษมีการใช้ประโยคกรรมวาจก ผู้แปลต้องปรับบทแปลให้เหมาะสมกับภาษาแปลและได้ความหมายเทียบเท่าภาษาต้นฉบับ โดยใช้ 2 วิธี คือ

วิธีที่หนึ่ง คือ ผู้แปลยังคงรักษาโครงสร้างกรรมวาจกภาษาอังกฤษในบทแปลภาษาไทย โดยเสริมคำ "ได้รับ" หน้ากริยาในกรณีที่ต้นฉบับมีความหมายในทางดี แต่ถ้ามีความหมายไม่ดี ผู้แปลต้องใช้คำว่า "ถูก" หน้ากริยานั้น ซึ่งวิธีนี้ผู้แปลทั้ง 6 กลุ่ม ใช้น้อยกว่าวิธีที่สอง ตัวอย่างเช่น

ต้นฉบับ : And I am left here all alone. (เพลง *Nobody's Child* บรรทัดที่ 13)

บทแปลโดยไม่เคิลและวิเวียน : และหนูก็ถูกทิ้งไว้ตามลำพัง

บทแปลโดยวาริน รุ่งจตุรภัทร : และหนูก็ถูกปล่อยทิ้งไว้แต่ผู้เดียว

อธิบาย : ผู้แปลแปลโดยรักษาโครงสร้างเดิม และเสริมคำว่า "ถูก" หน้ากริยา เนื่องจากต้นฉบับมีความหมายในทางไม่ดี

วิธีที่สอง ผู้แปลควรเปลี่ยนโครงสร้างกรรมวาจกในต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นโครงสร้างกรรตุวาจกในภาษาไทย ซึ่งวิธีนี้เป็นวิธีที่ผู้แปลทั้ง 6 กลุ่ม ใช้น้อยที่สุด ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับ : Today our lives were joined. (เพลง *My Sweet Lady* บรรทัดที่ 9)

บทแปลโดยสมรรัตน์และคณะ : วันนี้เราจะรวมชีวิต

บทแปลโดยวาริน รุ่งจตุรภัทร : ทุกวันนี้ชีวิตของเราผูกพันกันแล้ว

อธิบาย : บทแปลทั้ง 2 ประโยค ผู้แปลได้ปรับเปลี่ยนรูปกรรมวาจกในภาษาอังกฤษเป็นรูปกรรตุวาจกในภาษาไทย

ดังนั้น ลักษณะการเทียบเคียงด้านความหมายในระดับประโยคกรรมวาจก มี 2 วิธี คือ วิธีแปลโดยรักษาสภาพโครงสร้างกรรมวาจกของภาษาอังกฤษในบทแปลภาษาไทย และวิธีแปลโดยปรับโครงสร้างกรรมวาจกในภาษาอังกฤษเป็นกรรตุวาจกในภาษาไทย ซึ่งวิธีที่สองนี้ได้รับความนิยมจากกลุ่มผู้แปลทั้ง 6 กลุ่ม ในการนำไปใช้มากกว่าวิธีแรก

งานวิจัยฉบับนี้ จึงได้ข้อสรุปว่า

1. กลวิธีการแปลบทเพลงสากลยอดเยี่ยมภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยที่นักแปลทั้ง 6 กลุ่ม ใช้น้อยที่สุดมี 2 วิธี คือ กลวิธีการแปลแบบตรงตัว ซึ่งทำให้ได้ความหมายและรูปแบบตรงตามต้นฉบับมากที่สุด และ กลวิธีการแปลแบบเอาความ ซึ่งเป็นวิธีแปลที่ถ่ายทอดความหมายให้เทียบเคียงต้นฉบับภาษาอังกฤษโดยใช้โครงสร้างภาษาไทย นอกจากนี้ยังใช้กลวิธีการแปลอื่น ๆ ประกอบด้วย ได้แก่ แบบละความ เพิ่มความ และแบบผสม

2. ลักษณะการเทียบเคียงความหมายในระดับคำประเภทคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ ผู้แปลส่วนใหญ่นิยมใช้การแปลด้วยความหมายนัยตรงของคำมากกว่าการแปลด้วยความหมายนัยประหวัด และละไม่แปล

3. ลักษณะการเทียบเคียงความหมายในระดับสำนวนโวหารภาพพจน์ ผู้แปลส่วนใหญ่ นิยมใช้วิธีการแปลโดยใช้สำนวนเดิมในภาษาอังกฤษ มากกว่าวิธีการแปลแบบตีความและปรับ สำนวนใหม่หรือใช้สำนวนไทย

4. ลักษณะการเทียบเคียงความหมายในระดับประโยคกรรมวาจก ผู้แปลส่วนใหญ่ นิยมใช้วิธีแปลโดยปรับโครงสร้างกรรมวาจกในภาษาอังกฤษเป็นกรรตุวาจกในภาษาไทย มากกว่า วิธีแปลแบบรักษาโครงสร้างกรรมวาจกของภาษาอังกฤษ

ผู้ที่สนใจจะนำกลวิธีการแปลและลักษณะการเทียบเคียงความหมายในระดับคำสำนวน ภาษาภาพพจน์ และ ประโยคกรรมวาจก ของนักแปลทั้ง 6 กลุ่มไปใช้ฝึกแปลเพลง ควรเลือกวิธีการที่ ตนเองถนัดโดยไม่ต้องไม่ลืมที่จะรักษาความหมาย ความไพเราะ หรือ อรรถรส ของบทเพลงต้นฉบับ ไว้ให้ได้มากที่สุดเป็นสำคัญ เพราะบทเพลงคือข้อเขียนเชิงวรรณกรรมประเภทร้อยกรองที่แสดงถึง ความงามทางวัฒนธรรมของภาษารูปแบบหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการศึกษาและวิจัยครั้งต่อไป

สืบเนื่องจากหัวข้อวิจัยเรื่อง การศึกษากลวิธีการแปลและลักษณะการเทียบเคียงด้าน ความหมายในการแปลบทเพลงสากลยอदनินภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ของผู้วิจัยนี้ ผู้วิจัย พบว่า ยังมีประเด็นอื่น ๆ ที่น่าสนใจ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการแปลเพลงและงานข้อเขียนเชิง วรรณกรรม จึงขอเสนอแนะแนวทางในการศึกษาและวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1.1 ศึกษากลวิธีการแปลเพลงคลาสสิก เพื่อหาหลักเกณฑ์ในการแปลเพลงในอีก รูปแบบหนึ่ง เนื่องจากภาษาในบทเพลงคลาสสิกเป็นภาษาบทกวี มีสัมผัสอักษรและสัมผัสสระ มากกว่าเพลงสากลยอदनิน

1.2 ศึกษากลวิธีการแปลข้อเขียนเชิงวรรณกรรมประเภทอื่น ๆ เช่น บทละคร นิทาน และโคลงกลอน เป็นต้น เพื่อหาแนวทางในการแปลข้อเขียนเชิงวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ

1.3 ศึกษาลักษณะการเทียบเคียงความหมายในระดับคำประเภทอื่น ๆ ในข้อเขียน เชิงวรรณกรรม เช่น คำนาม คำกริยา คำบุพบท คำสันธาน คำที่มีสัมผัส คำอุทาน คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ประเภทอื่น ๆ เพื่อนำมาซึ่งแนวทางในการเทียบเคียงความหมายในระดับคำ ประเภทต่าง ๆ

1.4 ศึกษาลักษณะการเทียบเคียงความหมายในระดับสำนวนภาษาภาพพจน์ ประเภทอื่น ๆ เช่น สำนวนประเภทกล่าวเกินจริง สำนวนเชิงเย้ยหยัน สำนวนประเภทยกเฉพาะ

ส่วนแทนทั้งหมด และจำนวนเปรียบเทียบที่ใช้ส่วนหนึ่งแทนทั้งหมด เป็นต้น เพื่อหาหลักเกณฑ์ในการแปลความหมายจำนวนประเภทต่าง ๆ

1.5 ศึกษาลักษณะเทียบเคียงความหมายในระดับประโยคประเภทอื่น ๆ เช่น ประโยคคำถาม ประโยคคำสั่งหรือขอร้อง และประโยคอุทาน เป็นต้น เพื่อนำมาซึ่งหลักเกณฑ์ในการแปลระดับประโยคในประเภทต่าง ๆ ที่เทียบเคียงภาษาต้นฉบับมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ในการศึกษาการแปลบทเพลงสากลยอตนิยมภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ระหว่างผู้แปล 6 กลุ่ม ผู้วิจัยพบว่า มีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ 4 ประการคือ

2.1 นำผลการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการแปลบทเพลงภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ที่ค้นพบไปใช้ในการแปลบทเพลงหรือข้อเขียนเชิงวรรณกรรมประเภทอื่น เพื่อให้ได้งานแปลที่ได้ความหมายตรงตามต้นฉบับภาษาอังกฤษมากที่สุด

2.2 นำลักษณะการเทียบเคียงด้านความหมายในระดับคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ ที่ค้นพบไปใช้เป็นแนวทางเทียบเคียงความหมายในระดับคำในการแปลเพลงหรือข้อเขียนเชิงวรรณกรรมประเภทอื่น หรือนำไปใช้สอนการแปลเพลง เพื่อให้ได้ความหมายในระดับคำที่เทียบเท่าต้นฉบับ

2.3 นำลักษณะการเทียบเคียงด้านความหมายในระดับสำนวนภาพพจน์ที่ค้นพบไปใช้ในการแปลสำนวนภาพพจน์ในบทเพลงหรือข้อเขียนเชิงวรรณกรรมประเภทอื่น หรือนำไปใช้สอนการแปลเพลง เพื่อให้ได้ความหมายในระดับสำนวนภาษาภาพพจน์ที่เทียบเท่าต้นฉบับ

2.4 นำลักษณะการเทียบเคียงด้านความหมายในระดับโครงสร้างประโยค ที่ค้นพบไปใช้ในการแปลเพลง หรืองานเขียนเชิงวรรณกรรมอื่น ๆ หรือนำไปใช้สอนการแปลเพลง เพื่อให้ได้ความหมายในระดับประโยคที่เทียบเท่าต้นฉบับ